

รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification)

รหัสวิชา PER ๓๑๒๓ รายวิชา ละครเพลง (Musical Theatre)

สาขาวิชาศิลปการแสดง (ศิลปการละคร) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทา

ภาคการศึกษา ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อรายวิชา

รหัสวิชา PER๓๑๒๓
ชื่อรายวิชาภาษาไทย ละครเพลง
ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ Musical Theatre

๒. จำนวนหน่วยกิต ๓(๑-๔-๔)

๓. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

๓.๑ หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา
ศิลปการแสดง(ศิลปการละคร)
๓.๒ ประเภทของรายวิชา วิชาเลือก

๔. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

๔.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษมา เทพรัักษ์
๔.๒ อาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษมา เทพรัักษ์

๕. สถานที่ติดต่อ คณะศิลปกรรมศาสตร์ / E – Mail kt drama
๒๖๐๘@gmail.com

๖. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

๖.๑ ภาคการศึกษาที่ ๑ / ชั้นปีที่ ๓
๖.๒ จำนวนผู้เรียนที่รับได้ ประมาณ ๔๐ คน

๗. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)ไม่มี

๘. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)ไม่มี

๙. สถานที่เรียน ห้องปฏิบัติการสาขาวิชา

๑๐. วันที่จัดทำหรือปรับปรุง วันที่ ๒๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

รายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

หมวดที่ ๒ จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

๑. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

ประวัติความเป็นมาและลักษณะสำคัญของละครเพลงในยุคต่างๆของโลก แนวโน้มนการสร้างสรรละครเพลงในประเทศไทย การแสดงละครเพลง การขับร้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย การเต้น การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และการสื่อสารความหมายของเพลงผ่านการแสดง

๑.๑. เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และลักษณะสำคัญของละครเพลงในยุคต่างๆของโลก

๑.๒. เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจแนวโน้มนการสร้างสรรละครเพลงในประเทศไทย

๑.๓. เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้การเคลื่อนไหวร่างกายและการเต้นเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงได้

๑.๔. เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการร้องเพลงและกวีถ่ายทอดความรู้สึก การสื่อสารความหมายของเพลง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงได้

๑.๕. เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจ หลักการแสดงละครเพลง และเกิดทักษะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงได้

๒. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

๒.๑. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการแสดงตัวละครให้ลึกซึ้งขึ้น

๒.๒. เพื่อสร้างความเข้าใจในการเข้าถึงตัวละครที่ได้รับบทบาท โดยการค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ความรู้ที่ได้ศึกษา นำมาประมวลเพื่อสร้างสรรค์การแสดงของตนเอง ประกอบการชี้แนะของผูสอนในเชิงทฤษฎี และปฏิบัติอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเหตุผล

๒.๓. เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ที่หลากหลาย

๒.๔ เพื่อพัฒนาศักยภาพความสามารถด้านทักษะ ทฤษฎี โดยการนำเสนอผลงานในรูปแบบการแสดง ซึ่งจะนำไปสู่การประกอบวิชาชีพทางด้านศิลปะการแสดงในอนาคตต่อไป

๒.๕ เพื่อปลูกฝัง ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ สุนทรียะที่ดี และจรรยาบรรณทางด้านวิชาชีพศิลปะการแสดง

หมวดที่ ๓ ลักษณะและการดำเนินการ

๑. คำอธิบายรายวิชา

ประวัติความเป็นมาและลักษณะสำคัญของละครเพลงในยุคต่างๆของโลก แนวโน้มการสร้างสรรค์ละครเพลงในประเทศไทย การแสดงละครเพลง การขับร้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย การเต้น การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และการสื่อสารความหมายของเพลงผ่านการแสดง

History and characteristics of musical theatre. Future of Thai musical theatre in terms of creation and production. Acting and singing for musical theatre. Movement and dance. Expressing emotions through music and acting.

๒. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย (ชั่วโมง)	สอนเสริม (ชั่วโมง)	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน (ชั่วโมง)	การศึกษาดูด้วยตนเอง (ชั่วโมง)
๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม ๑๕ ชั่วโมง	-	๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม ๖๐ ชั่วโมง	๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม ๖๐ ชั่วโมง

๓. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

๑ ชั่วโมง / สัปดาห์

๓.๑ ปรึกษาดูด้วยตนเองที่ห้องพักอาจารย์ผู้สอน ห้อง พักอาจารย์ ชั้น ๔ อาคาร ๖๐ ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์

๓.๒ ปรึกษาผ่านโทรศัพท์ที่ทำงาน / มือถือ หมายเลข ๐๘๑๘๔๕๐๙๙๗

๓.๓ ปรึกษาผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) kt drama๒๖๐๘@gmail.com

๓.๔ ปรึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Facebook/Twitter/Line) กรุ๊ป กุสุมา เทพริกษ์

๓.๕ ปรึกษาผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

(Internet/Webboard).....

หมวดที่ ๔ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑. คุณธรรม จริยธรรม

๑.๑ คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- (๑.๑) ตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม
- (๑.๒) มีวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบตนเองและสังคม
- (๑.๓) มีภาวะการณเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญได้
- (๑.๔) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (๑.๕) เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆขององค์กรและสังคม
- (๑.๖) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๑.๒ วิธีการสอน

- (๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน
- (๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- (๓) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
- (๔) การบันทึกเวลาเขาเรียน

๑.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) พฤติกรรมที่เขาเรียน และส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ประเมินผลของงาน
- (๓) สอบผ่านออนไลน์

๒. ความรู้

๒.๑ ความรู้ที่ต้องพัฒนา

- (๒.๑) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีและทักษะที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาศิลปะการแสดงแขนงใดแขนงหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒.๒) สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และอธิบายความต้องการด้านศิลปะการแสดงของสังคม รวมทั้งประยุกต์ความรู้เชิงทฤษฎีและทักษะที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาแต่ละครั้ง
- (๒.๓) สามารถวิเคราะห์ ออกแบบ ปรับปรุงและ/หรือประเมิน องค์ประกอบต่างๆของการแสดงในลักษณะของงานอนุรักษ์และงานสร้างสรรค์
- (๒.๔) สามารถติดตามความก้าวหน้า และวิวัฒนาการของงานการแสดง รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ตามความนิยมของสังคมโดยไม่ทำให้งานศิลปวัฒนธรรมของไทยเปลี่ยนรูปหรือเสียหาย

(๒.๕) มีความรู้ ความเข้าใจ และสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญทางการแสดงอย่างต่อเนื่อง

(๒.๖) มีความรู้ในแนวกว้างของสาขาวิชาศิลปะการแสดง เล็งเห็นการเปลี่ยนแปลง และเข้าใจผลกระทบจากสื่อและศิลปะการแสดงใหม่ๆจากนานาประเทศทั่วโลก

(๒.๗) มีประสบการณ์ในการพัฒนาและ/หรือการประยุกต์ความรู้ด้านการแสดงเพื่อสร้างงานศิลปะการแสดงที่หลากหลาย

(๒.๘) สามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชาศิลปะการแสดงกับความรู้ในศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องของการทดสอบมาตรฐานนี้สามารถทำได้โดยการทดสอบแต่ละวิชาในชั้นเรียน ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตร

๒.๒ วิธีการสอน

- (๑) การสอนออนไลน์
- (๒) แบบฝึกหัดในห้องเรียน
- (๓) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- (๔) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
- (๕) การบรรยาย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๒.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ประเมินผลของงาน

๓. ทักษะทางปัญญา

๓.๑ ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- (๓.๑) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ
- (๓.๒) สามารถสืบค้น ตีความ และประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

(๓.๓) สามารถรวบรวม ศึกษาวิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ

(๓.๔) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการแสดงแต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสม

๓.๒ วิธีการสอน

- (๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน
- (๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- (๓) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
- (๔) การบรรยาย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ประเมินผลของงาน

(๓) สังเกตในชั้นเรียน

๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๔.๑ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

○ (๔.๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายและสามารถสนทนาได้ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔.๒) สามารถให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกแก่การแก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆในกลุ่มทั้งในบทบาทของผู้นำหรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน

(๔.๓) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

(๔.๔) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบในงาน

กลุ่ม

(๔.๕) สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม

(๔.๖) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเอง และทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง คุณสมบัติต่างๆนี้ สามารถวัดรวมกับคุณสมบัติในข้อ ๑ , ๒ และ ๓ ได้ในระหว่างการทำกิจกรรมร่วมกัน

๔.๒ วิธีการสอน

(๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน

(๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน

(๓) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน

๔.๓ วิธีการประเมินผล

(๑) การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ประเมินผลของงาน

(๓) สังเกตในชั้นเรียน

๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

● (๕.๑) มีทักษะการใช้เครื่องมือที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์เพื่องานการนำเสนอ

(๕.๓) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียน เลือกใช้รูปแบบการนำเสนอของสื่ออย่างเหมาะสม

○ (๕.๒) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ไขปัญหา โดยใช้สารสนเทศหรือการแสดงสถิติประยุกต์ต่อปัญหาหรือการแสดงอย่างสร้างสรรค์

(๕.๔) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

๕.๒ วิธีการสอน

(๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน

(๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน

(๓) มอบหมายงานสืบคนและนำเสนอผลงาน

๕.๓ วิธีการประเมินผล

(๑) การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ประเมินผลของงาน

(๓) สังเกตในชั้นเรียน

หมายเหตุ

สัญลักษณ์ ● หมายถึง ความรับผิดชอบหลัก

สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ความรับผิดชอบรอง

เว้นว่าง หมายถึง ไม่ได้รับผิดชอบ

ซึ่งจะปรากฏอยู่ในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

หมวดที่ ๕ แผนการสอนและการประเมินผล**๑. แผนการสอน**

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
๑-๔	แนะนำรายวิชา ประวัติความเป็นมาของละครเพลง และแนวโน้มละครเพลงในไทย	๒๐	บรรยายเชิงปฏิสัมพันธ์	ผศ.ดร.กฤษมา เทพรัักษ์
๕-๗	การร้องเพลงเพื่อการแสดงละครเพลง	๑๕	บรรยาย/พาวเวอร์พ้อยต์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ	ผศ.ดร.กฤษมา เทพรัักษ์
๘	สอบกลางภาค	๕	ประวัติความเป็นมาและแนวโน้ม	ผศ.ดร.กฤษมา เทพรัักษ์
๙-๑๒	การเคลื่อนไหวและการเต้นเพื่อการแสดงละครเพลง	๒๐	บรรยาย/พาวเวอร์พ้อยต์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ	ผศ.ดร.กฤษมา เทพรัักษ์
๑๓-๑๖	การแสดงละครเพลง	๒๐	บรรยาย/พาวเวอร์พ้อยต์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	ผศ.ดร.กฤษมา เทพรัักษ์

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
			การฝึกปฏิบัติ	
๑๗	สอบปลายภาค	๕	ละครเพลง	ผศ.ดร.กฤษมา เทพรักษ์

๒. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

(ระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้หัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อตามที่ปรากฏในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบของรายวิชา

(Curriculum Mapping) ตามที่กำหนดในรายละเอียดของหลักสูตร สัปดาห์ที่ประเมิน และ สัดส่วนของการประเมิน)

ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมินผลการเรียนรู้	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
๒.๑,๒.๕,๒.๖	สอบกลางภาค	๘	๒๕%
๔.๑,๕.๓	สอบปลายภาค	๑๗	๕๐%
๑.๒,๓.๒,๔.๔,๕.๔	การมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำกรบ้าน	ตลอดภาค การศึกษา	๒๕%

หมวดที่ ๖ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

๑. ตำราและเอกสารหลัก

๑) Dietz, Dan. Lanham. *The Complete Book of 1930s Broadway Musicals*. ebook. New York : Rowman & Littlefield Publishers, ๒๐๑๘.

๒) Dietz, Dan. Lanham. *The Complete Book of 2000s Broadway Musicals*. ebook. New York : Rowman & Littlefield Publishers, ๒๐๑๗.

๒. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

๑) ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปรึทัศน์ศิลปการละคร, พิมพ์ ครั้งที่ ๕, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์.

๒) เอกสารประกอบการเรียน (powerpoint)

๓. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

๑) เว็บไซต์ทางศิลปการแสดงและการพัฒนา

๒) สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ทางศิลปการแสดง

๓) การศึกษาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการแสดงผ่านวารสาร นิตยสาร เอกสารทางวิชาการ และวีดิทัศน์

หมวดที่ ๗ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

๑. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

๑)แบบประเมินของมหาวิทยาลัย

๒)สัมภาษณ์ผู้เรียนในรายวิชา

๒. กลยุทธ์การประเมินการสอน

๑)แบบประเมินของมหาวิทยาลัย

๒)สัมภาษณ์ผู้เรียนในรายวิชา

๓. การปรับปรุงการสอน

๑)ปรับวิธีการสอนตามศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล

๒)จัดอบรมเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนที่มีพัฒนาการทางการเรียนต่ำ หรือผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาตนเองที่สูงขึ้น นอกเหนือจากเวลาเรียน

๓)ให้คำแนะนำนักศึกษาเพื่อการพัฒนา หรือแก้ไขเป็นรายบุคคล

๔. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

๑)การสอบประมวลวิชาในเชิงทฤษฎีหลังจบปลายภาคการศึกษา

๒)การสอบประมวลวิชาในเชิงปฏิบัติย่อย

๕. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

หลักสูตรระดับปริญญา ตรี โท เอก

นำผลการสอบ และการประเมินจากการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพของรายวิชา จะดำเนินการประเมินหลักสูตร โดยสำรวจความคิดเห็นจากผู้เรียน ผู้สอน และผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องอื่นๆ และประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยจะประเมินทุกสิ้นภาคการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ ในการปรับปรุงหลักสูตร และพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)
ตามที่ปรากฏในรายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification) มคอ. ๒

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม							ความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				ทักษะด้านอื่น ๆ	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔		
	● ความรับผิดชอบหลัก							○ ความรับผิดชอบรอง																
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔		
รหัสวิชา PER ๓๑๒๓ ชื่อรายวิชา ละครเพลง (Musical Theatre)	○	○	○	○	○	○	-	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○

